

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין פג: (ב) 'ע' תו
 לקמן כח: ד"ה מסכתא
 (ג) פסחים ז: (ד) 'וע' היטב
 תו' מנחות סג: ד"ה ויהי ודף
 נט: ד"ה ונתת וחולין כג: ד"ה
 תהא (ה) ויקרא כב ז, (ו) דף
 ט: (ז) ע"י צהדושי מהרש"א
 בסנהדרין פג: ועיין ל"ק, (ח) ושם

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דאיכא וכו' יש
לדון כך ויש: (ב) ד"ה למה לי
וכו' לקמן דף יט ע"ב וכו'
מיבעי וכו' קמבעיא ליה הס"ד:

שינויי נוסחאות

קָרַחַה דְּלִמְתָּה גִבִּי טָבוֹל יוֹם שַׁעֲדָא
 יִלְפִינָן לֶה בְּסֻדְרֵינָן בְּאֵלֹהֵי הָאֵל
 הַנְּשֻׁרְפִין (דף פג.) וגמרא חילול חילול
 מִתְרומֶה וּמַחֲלִיל דִּהָא קָרָא יִלְפִי
 לֶה נֶאֱמַר כֹּאן חִילוֹל וְנֶאֱמַר בְּטֻמְאָה
 וּטָבוֹל יוֹם שַׁאֲלֹנוּ תְרומֶה חִילוֹל וּמַחֲלִיל
 בּוֹ יִסְתַּלְּחוּ וְהָאֵל לֶה לֶה בְּטֻמְאָה יוֹם
 וְהֵלֶכְן הָוָאֵל וְהָאֵל קָרָא לְגִיסָא מִתְרומֶה
 אֲחָא וְלֹא מִפְרָשׁ בִּיּה בְּמֹאֵי קָאֵי לֹא
 תִּתְּנוּ עֵינִי אֵלֶּה לְפִסְקוּלִין לְתִרְומָה א
 דִּלְפִי מִיָּה דִּפְסוֹל בְּתִרְומָה מַחֲלִיל
 עֲבוּדָה י ב כו לֹא לִי דְכַפֵּשׁ רַחֲמֵנָא
 טָבוֹל וְעֵבֶל יוֹם י כו אֲטֻמָּה לֹא
 מִפְּעִיעִי דִּהּ אֵל אֲחִי כְּכַז טֻמָּה לֹא
 הוּא אֲחִי קֹדֶם מִיָּה דִּפְסוֹל עֲבוּדָה
 דִּהָא טָבוֹל יוֹם בִּשְׁמֵי אֲחִינוּ עֵינִי לְטֻמָּה י

עבודה דלא פסיל בה
אמר רבה למה לי
ושבול יום ומחוסר
רחמנא טמא שכן ממז
כפורים לא אתי מיני
במחוסר כפורים טב
שכן מחוסר מעשה מו
מתרתי בהי לא
לכתוב במחוסר כפ
להקדש שכן פסולי
לכתוב רחמנא בטמ
דמאי פרכת מה
מעשה סוף סוף כ

וזה חוקימנא לקדושים ייה
 חילול אלל מדאיקרי טמא
 טבול יום ומחוסר כפורים
 לא אחי מיניה שכן מחוסר
 שאינו מחוסר ^מ הבאת קרבן
 דלא אחיא מיני' דהא אחיה
 יצא ליה מללא קלמך כספא
 ליה הוה ליה לשנוי עלה מדי:
 שהרי הערב שמשו ומו יכיל
 ונמי שאינו מחוסר מעשה:

סבר

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים יז.

שאלין כן בהגהו והטעם ^(יב) כמו שפירש
 יום סתם דכשהותרה חנינות לכ"ג סתם
 וכשנאסרה להדיוט צין ביחיד צין בצבור
 צבור הותרה אף לכהן הדיוט וכשנאסרה

בקרבו יחיד נחמדה אף לבי' ואם
במה שלא חלקו = הכתובים נדון לחלק
על ידי ק"ו אחמי פטור מבאי טפי
מבאי עד לדרוש שטח' ולהחליף את
כולו הלכך אמרינן כל חדא וחדא
תיקום ^(א) בדוכתיה ^(א) : **טבול יום**
מנא א"י, כימה חיפוק לי מדכתיב גבי
טבול יום ^(א) ובא השמ"ע וטהר מכלל שהוא
טמא כדדריש לקמן ^(א) מחוסר פסרים
מדכתיב וטהרה מכלל שהוא טמאה
ותיזך ה"ר חיים דגבי טבול יום איכא
למידרש וטהר טהר יומא = כדדרישין

בשעתה קמייחא דברכות (דף ג:)
אבל וטירה לא שייך למדרש הרי
ואת"ג דפ"י הערל (בימות עד:) דרשי'
וטירה (ב:) נטולת (ב:) אפי' ארוך הריא
מחוסרת כפרה היא ועל ידי מכלל
שהיא טמאה לא אחי מיניה טבול יום
גרדא ומיהו קשה דאיכא קרא
אחרינא בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר דמוקמינן בפרק הערל (סא)
בזב בעל שמי ראיות דלאו בר קרבן
הוא ולענין תרומה וינמא מכלל
שהוא טמא ויש לומר דרבי סימאי
דדריש הכא טבול יום מתא אחרינא
סבר לה כהנא (דפליג דהתא אחנא)
דבי רבי ישמעאל דמוקי ליה התם

ד. אשר יטער עד דמיינ' כפרה ומי' 3
ב. ויִקְרָא יא] בזמם יוצא וטמא עד הערב
וצריך לומר דאי לאו קרא דר' סימאי
אי יחלו לאי האו דרשין מחוסר כפרה
ולא טבול יום מוטהר מכלל שהוא טמא
ל: מכיון דאשכחן קרא בהדיא לטבול יום
דרשין שפיר מוטהרה מחוסר כפרה
הלא מפורש בהדיא לטבול יום דאיכרי
ודעה דלא ה] יחלו דשעמתי' וצ"י אכילת
בפרק הערל (סג) ולא ילפינ' מהדדי אבל
שינ' ה] מנייה מחוסר דאסור
כולין [לקמן לא] א"כ שייך בה חילול עבודה
אלמא טבול יום איכרי טמא צ"י לעבודה
פ' אלו הן הגולין (מסות דף ט: א) אמרין
"ל קרא הא איכרי טמא לענין עבודה
מא עד הערב סתמא כמי' לטבול יום
טרידן זו עד טומאתו למחוסר כפורים
וערל (יבמות דף עד:) לענין אכילת קדשים
דאי לאו אלא חד רבויא הוה מוקמינא
הוה ליה למימר איכפרי טמא יהיה
הוה דרישא מחוסר כפורים מוטהר
טומאתא מת אבל מחוסר כפרה דלא שייך
תיב ולא יתחטא] דמשמע אבל נתחטא
דליכא למימר למה לי קרא הא איתקש
תיב בשך דקיל טפי מנה ושבת זרע:
טבול יום מקרא דרבי סימאי קאת קשה
(סג) א"כ שפחה וזכרית מיהו בטבול
שפחתא ה] זכריותא בהני לא חש לדקדק:
א"ל חז"ל בתרומה. הקשה ה"ר חיים
(פג.) לא חשיב טבול יום ושמא הוא הדין
יכתיב בתרומה זו ולא בטבול יום ומיהו
ימיה דנאיתא הכא והתם ויהיו טעמא
טרם בהדיא לטבול יום שאכל תרומה
קראי בפרשת אמור אל הכהנים וצ"י
וקאת תימה היכי יליף התם בטהרה פסול
לפסול בתרומה ביניהם ודלא פסול

מטעמא דנפקא לו מוינזרו ולא יחללו

דהני ק"ו סתרי אהדדי מ
בקונט' משום דנכתבו הכ
בין ביחיד בין בצבור הותר
נאסרה וכשהותרה טומאה

בִּי וְאִכָּא לְמִיפְרָךְ הֵכֵן
 בְּדוּכַתֶּיחִי: טְבוּל יוֹם
 מֵמָּא אֹמֵר רֵמֵז לְטְבוּל
 יוֹמֵינִי ת"ל ^א יְקֻדְּשִׁים יִהְיֶה
 י עֵינִן לְטֵמָא דְנִפְיָק
 יוֹם אִימָא תְנַה
 טְבוּל זָקֵן טְבוּל
 מוֹשְׁחִית פֶּאת זָקֵן טְבוּל
 מֵנָּה לֵן דְּגִמְר חִילּוּק
 בְּטֵרומָה מְחִיל
 לֹא מְחִיל עֲבוּדָה
 דְּכַתְב רַחֲמָנָא טֵמָא
 צְרוּרִים צְרִיכִי דְאִי
 בְּטֵמָא בְּטְבוּל יוֹם מְחוּסָר
 שְׁכֵן פְּסוּל ^א בְּטֵרומָה
 יוֹם לֹא אֶתִי מִיְנִיה ^ב
 דְּאִי ^א לֹא אֶתִי יְתִית חֲדָא
 לְכַתּוּב רַחֲמָנָא לֹא
 יוֹם וְתִיתִי מוֹהֲנָךְ מֵה
 בְּטֵרומָה אֵלָּא לֹא
 יוֹם וְתִיתִי מוֹהֲנָךְ
 שְׁכֵן מְחוּסָרִים
 יֵשֶׁא לֵה ^א שׁוּמַתִּי

צוֹב צַעַל שֶׁלֹּס רִאיוֹת וּמֵאֵל
קִשָּׁה דְּרָגִי גִיגַעַת ^[א] כִּלִּי
וְטֶרֶה ^[ב] מִכְלָל שֶׁהוּא מִתְאָן
דִּהְיָה דְּרִישׁ טָבֹל יוֹם
מוֹטֶהְרָה מִכְלָל שֶׁהִיא טִמְאָה
מִשּׁוֹם דְּקִלְיָשׁ טוֹמֵאמֵיִיָּו
וְאֵעִי' דְּקִלְיָשׁ טוֹמֵאמֵיָּה
וּתִמְיָה ^[ג] בְּמִים יוֹצֵא וְטִמָּה
טִמְאָה וְי"ל דְּלָרִיךְ קִרָּא שֶׁ
מִרְוֵה וּקְדָשִׁים קִרָּא אֲחֵרִי
וְטֶהְרָה דְּכַמִּי גִבִּי יוֹלֵדֶת
שְׁחֻט קִדְשִׁים דְּבִתְנָן רִישׁ כֹּל
^[ד] וְרַחַן בְּמִים וְטִמְאָה עַד הָעֵר
דְּכַפ' שֶׁלֹּס מִיָּין ^(טִיר מַה)
לַעֲנִין צִיָּאת מִקְדָּשׁ וְהַשְׁמָל
הַ שְׁהִי קִרָּא דּוֹרֶחַךְ בְּמִים
צִוֹל יוֹם מִטְמָא יֵהִי לְמַה
צִוֹל יוֹם טִמְאָה לַעֲנִין עֲבוּדָה וְכַפ'
וְקִדְשׁ כְּכֹרָה ^[ה] וְאִין לִתְרַךְ נִסְתַּל
דְּשִׁמְשָׁא מִמִּילָא עֲרַבָּא דִּלְשָׁא
מִרְךְ לַעֲנִין צִיָּאת מִקְדָּשׁ לֵאלֹהִים
וְלֹא יִתְחַטֵּא ^[ו] וְגַמְדֵּר יֵין דְּלִמִּיר
וְכִס דְּבִכְרִי טְוֹמֵאמֵי מִקְדָּשׁ
כִּסְתָּה וְטֶהְרָה טַעֲמִי מִשּׁוֹם שְׁפִי
דְּמִשְׁמַח וְהֵיךְ אֵילִטְרִיךְ מִשּׁוֹם
מִתְחַבֵּר כְּפוּרִים יֵין לֹא אִתִּי
אִל אֲמִי מִיָּהִי הֵא לֹא אֲמִי לֵן

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ב מהלכות ביאת
מקדש הלכה ו:

תורה אור השלם

- קדשים יהיו לאלהיהם ולא
יחללו שם אלהיהם כי את
אשר יהוה לתם אלהיהם הם
ומקריבם יהיו קדש:
ויקרא כא, ו
דבר אל אהרן ואל בניו
ויאמר מקדש בני ישראל ולא
יחללו את שם קדש אשר הם
ומקדשים לי אני יהוה:
ויקרא כב, ב

מוסף רש"י

וְנִפְיֵק מוֹיִנְזוֹרוֹ. גְּזֵי מִקְרִיעִים
לְנוֹמָאָה כְּתִיב, דְּסִמֵּךְ לִיָּה כָּל אִישׁ
אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זֶרְעֶכֶם (לְעִיל טו:):

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

והוא מחיה נפשו שנה יחנה העבודה
ב"ח והלא מחוסר כיפורים נפקא לן
ומחלל עבודה מוטהרה מכלל שהיא
ומאה ולא אמרין דקלישא טומאה,
י"ל דלאחר דגלי לן ר' סימאי מקרא
ילא יחללו דטבול יום מחלל עבודה
וע"ג דקלישא כו' (ע"כ לשון הר"פ):